

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudců Mgr. Věry Jachurové a Mgr. Bc. Jan Schneeweise v právní věci

žalobkyně: **A. S.**
zastoupená advokátem Mgr. Pavlem Čížinským
se sídlem Praha 3, Havlíčkovo náměstí 189/2

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3
o žalobě ze dne 12.1.2021 na ochranu proti nečinnosti žalovaného
takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti žalobkyně o povolení k dlouhodobému pobytu ve formě vydání zaměstnanecké karty podle §42g odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). V žalobě uvedla, že žádost o udělení povolení k dlouhodobému pobytu ve formě vydání zaměstnanecké karty (dále též „žádost“) podala u žalovaného dne 21. 9. 2020. Žalovaný byl povinen podle § 169 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců rozhodnout do 60 dnů ode dne podání žádosti (neboť nejde o zvlášť složitý případ). Vzhledem k tomu, že žalovaný v zákonné lhůtě nerozhodl, podala žalobkyně dne 10. 12. 2020 u nadřízeného orgánu žádost o opatření proti nečinnosti. Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců jakožto nadřízený orgán žalovaného na tuto žádost ke dni podání žaloby nijak

nereagovala. Žalovaný tedy nesplnil svou povinnost vydat rozhodnutí v zákonné lhůtě, navíc byly bezvýsledně vyčerpány i prostředky, které správní řád žalobkyni dává na ochranu před nečinností správního orgánu. Navrhla, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobkyně v řízení vedeném pod sp. zn. OAM-52724/ZM-2020 do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozsudku.

2. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Ve vyjádření k žalobě popřel oprávněnost žaloby, neboť nebyl a není nečinný. Potvrdil, že žalobkyně podala dne 21. 9. 2020 žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu ve formě zaměstnanecké karty. Žalovaný zkoumal, zda žalobkyně splňuje podmínky, které zákon stanoví pro udělení tohoto druhu dlouhodobého pobytu. Dne 21. 9. 2020 odeslal žalobkyni výzvu stran plné moci k pracovní smlouvě a doložení potvrzení o vzdělání se lhůtou do 5. 10. 2020. Požadované listiny žalobkyně doložila dne 1. 10. 2020. Dne 9. 11. 2020 byla žalobkyni odeslána výzva k doložení pracovní smlouvy od 1. 3. 2021. Dne 14. 12. 2020 byl žalovanému doručen průvodní dopis a plná moc. Dne 5. 1. 2021 byla žalobkyni odeslána výzva k seznámení. Dne 14. 1. 2021 bylo žalovanému doručeno rozhodnutí o opatření proti nečinnosti. Dne 28. 1. 2021 žalovaný obdržel reakci na výzvu a žádost o termín na seznámení se s podklady. Dne 4. 2. 2021 se zmocněný zástupce žalobkyně seznámil se spisem. Dne 17. 2. 2021 žalovaný stanovil lhůtu k vyjádření se po seznámení do 6. 3. 2021 a dne 18. 2. 2021 byla žalovanému doručena plná moc, prohlášení o pravosti podpisu a dodatek k pracovní smlouvě.
3. Soud ze správního spisu, který mu žalovaný předložil dne 11. 6. 2021, ověřil, že dne 21. 9. 2020 žalobkyně podala u žalovaného žádost o zaměstnaneckou kartu. Ve spise se dále nachází rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 12. 1. 2021 č.j. MV-199951-3/SO-2020, kterým nadřízený orgán rozhodl o návrhu na provedení opatření proti nečinnosti tak, že žalovanému přikázal, aby do 30 dnů od doručení tohoto opatření proti nečinnosti vydal rozhodnutí v řízení vedeném pod č.j. OAM-52724/ZM-2020. Z předkládací zprávy k vydání zaměstnanecké karty ze dne 29. 3. 2021 soud zjistil, že vydání zaměstnanecké karty odpovídá doloženým dokladům, zejména dokladu o účelu pobytu ve vztahu k délce platnosti pobytu na území a ke dni zpracování této zprávy nebyl zjištěn zákonný důvod, proč by povolení k dlouhodobému pobytu nemohlo být při splnění podmínek dále v návrhu uvedených vydáno. Za podmínky, že žalobkyně se na výzvu podle § 44 odst. 1 zákona o pobytu cizinců dostaví na pracoviště žalovaného ke zpracování údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu, dále za podmínky, že se podle § 44 odst. 3 zákona o pobytu cizinců dostaví za účelem převzetí průkazu o povolení k pobytu a že v době předání průkazu o povolení k pobytu nevyjdou najevo nové skutečnosti, které by byly důvodem pro zamítnutí žádosti nebo zastavení řízení, bylo žalovaným navrženo vydat zaměstnaneckou kartu podle § 42g odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Dne 20. 5. 2021 vydal žalovaný potvrzení, že žalobkyně splnila podmínky pro vydání povolení k dlouhodobému pobytu – zaměstnanecké karty. Výzvou ze dne 20. 5. 2021 žalovaný vyzval žalobkyni, aby se dne 8. 6. 2021 osobně dostavila na pracoviště žalovaného k převzetí zaměstnanecké karty.
4. Po provedeném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

5. Ve smyslu § 81 odst. 1 s.ř.s. je soud o nečinnostní žalobě povinen rozhodnout na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Jak vyplývá ze shora uvedeného shrnutí skutkových zjištění, žalovaný o žádosti žalobkyně rozhodl jejím kladným vyřízením, neboť dne 29. 3. 2021 vyhotovil předkládací zprávu, v níž navrhl vydat žalobkyni zaměstnaneckou kartu podle § 42g odst. 2 zákona o pobytu cizinců, přičemž dne 20. 5. 2021 vydal žalobkyni potvrzení o splnění podmínek pro vydání povolení k dlouhodobému pobytu – zaměstnanecké karty u uvedeného zaměstnavatele. Smyslem žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu je odstranění stavu, kdy správní orgán zůstává nečinný, ačkoli je vzhledem k uplynutí zákonných lhůt povinen vydat rozhodnutí ve věci samé (osvědčení). Podstatným je tedy to, zda ke dni rozhodování soudu trvá namítaná nečinnost správního orgánu, či naopak zda správní orgán povinnost vydat meritorní rozhodnutí (osvědčení) splnil. Řečeno jinak, pakliže soud ke dni svého rozhodnutí zjistí, že správní orgán vydal žalobou požadované rozhodnutí, nezkoumá již, zda vydání rozhodnutí ve věci samé předcházela faktická nečinnost správního orgánu, tj. zda správní orgán nedodržel lhůtu pro vydání rozhodnutí.
6. Za této skutkové situace soudu nezbylo než žalobu podle § 81 odst. 3 s.ř.s. zamítnout, neboť odpadl důvod podané žaloby, resp. žalovaný ke dni vyhlášení rozsudku již nečinný nebyl.
7. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly. Pro úplnost soud dodává, že žalobkyně měla dostatek času reagovat na skutečnost, že žalovaný po zahájení soudního řízení vydal rozhodnutí ve věci samé, a při současném zpětvzetí žaloby navrhnout, aby soud žalovanému uložil povinnost nahradit žalobkyni náklady řízení ve smyslu § 60 odst. 3 věta druhá s.ř.s. Jedině v tomto případě by soud mohl zkoumat, zda žalovaný byl v dané věci v rozporu se zákonem nečinný a důvodně podaná žaloba byla vzata zpět pro pozdější chování žalovaného, a v takovém případě přiznat žalobkyně právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. července 2021

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu